

Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling

Conform het basismodel van het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (2016)

Aangevuld met het afwegingskader beroepsgroep Onderwijs (2019) en Wet voortgezet onderwijs (2020)

Inleiding

Sinds 1 juli 2013 zijn organisaties en zelfstandige beroepsbeoefenaren op grond van de Wet verplichte meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling verplicht om een meldcode te hanteren.

De Wet verplichte meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling bepaalt dat beroepsgroepen een wettelijk meldrecht kunnen uitoefenen bij signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling. De wet geeft wijziging of aanvulling van bepalingen van andere wetten met het doel om de meldcode verplicht te stellen voor de betreffende sector. De verplichting geldt voor diverse sectoren, waaronder Onderwijs (van basisschool t/m hoger onderwijs, incl. leerplichtambtenaren).

VSNON is verantwoordelijk voor een goede kwaliteit van de dienstverlening aan haar leerlingen en dat deze verantwoordelijkheid zeker ook aan de orde is in geval van dienstverlening aan leerlingen die (vermoedelijk) te maken hebben met huiselijk geweld of kindermishandeling.

Van de beroepskrachten die werkzaam zijn bij VSNON wordt op basis van deze verantwoordelijkheid verwacht dat zij in alle contacten met leerlingen attent zijn op signalen die kunnen duiden op huiselijk geweld of kindermishandeling en dat zij effectief reageren op deze signalen.

VSNON wenst een meldcode vast te stellen zodat de beroepskrachten die binnen VSNON werkzaam zijn, weten welke stappen van hen worden verwacht bij signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling.

VSNON legt in deze code ook vast op welke wijze zij de beroepskrachten bij deze stappen ondersteunt.

Functies van de meldcode

De verplichting voor organisaties en zelfstandige beroepsbeoefenaren om een meldcode te hanteren, heeft tot doel beroepskrachten te ondersteunen in de omgang met signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling. De meldcode bevat o.a. een stappenplan. Dit stappenplan leidt de beroepskracht stap voor stap door het proces vanaf het moment dat hij signaleert tot aan het moment dat hij eventueel een beslissing neemt over het doen van een melding. De stappen maken de beroepskracht duidelijk wat er van hem wordt verwacht bij signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling en hoe hij, rekening houdend met zijn beroepsgeheim, op een verantwoorde wijze komt tot een besluit over het al dan niet doen van een melding.

Verplichtingen van instellingen en beroepskrachten

In het kader van de Wet verplichte meldcode hebben instellingen de plicht om:

- te beschikken over een meldcode die aan de wettelijke eisen voldoet, én
- om de kennis over en het gebruik van de meldcode binnen de eigen organisatie te bevorderen.

A4 De essentie van de meldcode

In Bijlage I is een A4 opgenomen waarin de essentie van de meldcode op overzichtelijke wijze wordt weergegeven.

Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling

Meldcode in relatie tot het beroepsgeheim en het meldrecht kindermishandeling en huiselijk geweld

In aanmerking nemende de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG), Wet op het Primair Onderwijs (WPO) en de Wet voortgezet onderwijs 2020 (WVO 2020) Onderwijs, de Jeugdwet en de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015), en het [privacyreglement](#) van VSNON, stelt VSNON de volgende Meldcode Huiselijk Geweld en Kindermishandeling vast.

Het wettelijk meldrecht voor huiselijk geweld en kindermishandeling (WMO 2015 artikel 5.2.6) biedt alle beroepskrachten met een beroepsgeheim of een andere zwijgplicht, het recht om een vermoeden van kindermishandeling of huiselijk geweld te melden, ook als zij daarvoor geen toestemming hebben van de leerling.

Artikel 1. Begripsbepalingen en Algemene Bepalingen

1.A. Begripsbepalingen

Begripsomschrijving van huiselijk geweld en kindermishandeling

Voor het begrip kindermishandeling en voor het begrip huiselijk geweld is aansluiting gezocht bij de eenduidige begripsomschrijvingen in respectievelijk de Jeugdwet, artikel 1.1 en in de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015, artikel 1.1.1.

- a) Huiselijk geweld: Lichamelijk, geestelijk of seksueel geweld, of bedreiging daarmee door iemand uit de huiselijke kring. Waarbij onder geweld wordt verstaan: de fysieke, seksuele, psychische of economische aantasting van de persoonlijke integriteit van het slachtoffer.
Daaronder worden ook begrepen ouderenmishandeling, geweld tegen ouders, vrouwelijke genitale verminking, huwelijksdwang, seksueel geweld en eengerelateerd geweld.
Tot de huiselijke kring van het slachtoffer behoren: familieleden, huisgenoten, de echtgenoot of voormalig echtgenoot, of (ex-) partner, mantelzorgers.
- b) Kindermishandeling: Elke vorm van een voor een minderjarige bedreigende of gewelddadige interactie van fysieke, psychische of seksuele aard, die de ouders of andere personen ten opzichte van wie de minderjarige in een relatie van afhankelijkheid of van onvrijheid staat, actief of passief opdringen, waardoor ernstige schade wordt berokkend, of dreigt te worden berokkend aan de minderjarige in de vorm van fysiek of psychisch letsel. Daaronder is ook begrepen eengerelateerd geweld, huwelijksdwang, vrouwelijke genitale verminking en het als minderjarige getuige zijn van huiselijk geweld tussen ouders en/of andere huisgenoten.
- c) Beroepskracht: de beroepskracht die voor VSNON werkzaam is en die in dit verband aan leerlingen van de organisatie zorg, begeleiding, onderwijs, of een andere wijze van ondersteuning biedt.
- d) Leerling: Eenieder die is ingeschreven als leerling bij de betreffende onderwijsinstelling, die ook daadwerkelijk de onderwijsinstelling bezoekt en aan wie de beroepskracht zijn professionele diensten verleent.

1.B. Algemene bepalingen

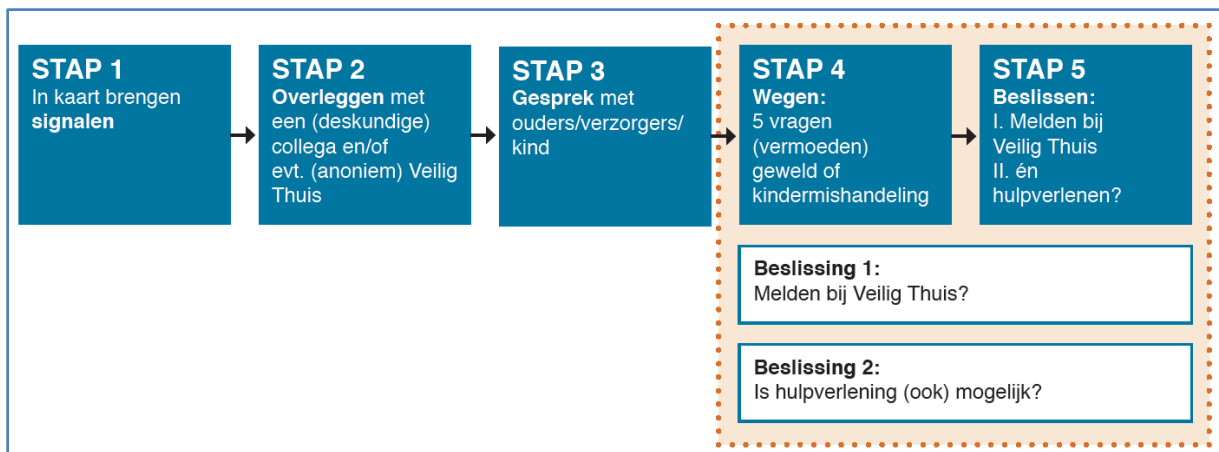
- a) Niet de locatie maar de relatie is bepalend: Het gaat bij de definities van huiselijk geweld en kindermishandeling om de relatie tussen pleger en slachtoffer en niet om de locatie waar het geweld plaatsvindt. Zo valt het geweld tussen twee partners die een lat-relatie hebben onder huiselijk geweld en er is sprake van kindermishandeling als een kind getuige is van geweld tussen zijn ouders, ook als deze ouders op verschillende adressen wonen.
- b) Geweld in een zorg- of onderwijsrelatie: Geweld gepleegd door een professional ten opzichte van een cliënt of een leerling valt buiten het bereik van de meldcode. In dat geval zijn andere wetgeving en andere stappen aan de orde, zoals het informeren van het bevoegd gezag en het inschakelen van de betreffende inspectie. Het onderwijs kent een meldplicht in geval van een vermoeden van een zedenmisdrif gericht tegen een minderjarige leerling dat is gepleegd door een medewerker van de school. Het personeelslid dat bekend is geworden dat een voor de school met taken belast persoon zich mogelijk schuldig maakt of heeft

gemaakt aan een seksueel misdrijf als bedoeld in Titel XIV 'Seksuele misdrijven' van het Wetboek van Strafrecht of in het Tweede Boek, Titel XIV, van het Wetboek van Strafrecht BES, stelt het bevoegd gezag daarvan onverwijld in kennis.

- c) Leerling als slachtoffer, getuige of pleger: De leerling met wie de beroepskracht professionele contacten onderhoudt, zal niet altijd het slachtoffer zijn van het huiselijk geweld of de kindermishandeling. De leerling kan ook als getuige bij het huiselijk geweld of de kindermishandeling betrokken zijn. Ook in dat geval zijn de stappen van de meldcode van toepassing.
- d) Geweld tussen een leerkracht en leerling; tussen leerlingen onderling: (Mogelijk) geweld gepleegd tussen een leerkracht en een leerling of leerlingen onderling op een school valt niet onder het stappenplan van de meldcode. Deze signalen behoren te worden gemeld bij de leidinggevende of de directie en tevens bij de vertrouwensinspecteur voor het onderwijs (Zie Wet op het primair onderwijs, artikel 4a, en de Wet op het voortgezet onderwijs, artikel 3.39).
- e) Huiselijk geweld en kindermishandeling in relatie tot dierenmishandeling: Waar sprake is van huiselijk geweld of kindermishandeling, is soms ook sprake van dierenmishandeling. In dat geval kan contact worden gezocht met een speciaal meldnummer. In de meldcode voor dierenartsen, die hen ondersteunt in het signaleren van dierenmishandeling, wordt, indien bij hen ook vermoedens ontstaan van huiselijk geweld, verwezen naar Veilig Thuis.
- f) Verantwoordelijkheden voor het zetten van de stappen en het beslissen over het al dan niet doen van een melding: Het zetten van de stappen van de meldcode is een verantwoordelijkheid van medewerkers, leidinggevenden en inhuurkrachten van VSNON. Indien een vrijwilliger en/of stagiaire een vermoeden heeft van huiselijk geweld of kindermishandeling en hierover contact zoekt met een medewerker of leidinggevende, dan zet deze medewerker of leidinggevende de benodigde stappen van de meldcode.

Artikel 2. Stappenplan bij signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling

De stappen van deze meldcode beschrijven hoe de beroepskracht (al dan niet met een geheimhoudingsplicht) op een zorgvuldige wijze omgaat met dit meldrecht. In onderstaande figuur zijn de stappen schematisch weergegeven. Vervolgens worden de stappen 1 t/m 5 toegelicht. In artikel 3 staat het per 1 januari 2019 aan stap 4 en 5 toegevoegde afwegingskader voor het onderwijs uitgelegd.

Uit: Afwegingskader Onderwijs en leerplicht/RMC

Stap 1: In kaart brengen van signalen

- Breng de signalen die een vermoeden van huiselijk geweld of kindermishandeling bevestigen of eerdere signalen ontkrachten in kaart en leg deze vast.
- Leg ook de contacten over de signalen vast, evenals de stappen die worden gezet en de besluiten die worden genomen.
- Beschrijf uw signalen zo feitelijk mogelijk. Worden ook hypothesen en veronderstellingen vastgelegd, vermeld dan uitdrukkelijk dat het gaat om een hypothese of veronderstelling. Maak een vervolgaantekening als een hypothese of veronderstelling later wordt bevestigd of ontkracht.
- Vermeld de bron als er informatie van derden wordt vastgelegd.
- Leg diagnoses alleen vast als ze zijn gesteld door een bevoegde beroepskracht.

Signalen van geweld door een beroepskracht in een onderwijsrelatie

Gaan de signalen over mogelijk geweld gepleegd door een beroepskracht ten opzichte van een leerling, meld de signalen dan bij het bevoegd gezag conform de interne richtlijnen. In dat geval is dit stappenplan niet van toepassing.

Signalen van geweld tussen leerlingen

Signalen over mogelijk geweld gepleegd tussen leerlingen op school, vallen niet onder het stappenplan van de meldcode. Uw signalen meldt u bij het bevoegd gezag. Het bevoegd gezag draagt zorg voor melding aan de Inspectie of de andere toezichthouder.

Stap 2: Collegiale consultatie en zo nodig raadplegen van Veilig Thuis of een deskundige op het gebied van letselduiding

Bespreek de signalen met een deskundige collega, bijvoorbeeld een interne vertrouwenspersoon of (in geval van VO) een lid van de ondersteuningsgroep. Vraag zo nodig ook advies aan Veilig Thuis of aan een deskundige op het gebied van letselduiding, als er behoefte is aan meer duidelijkheid over (aard en oorzaak) van letsel.

Advies bij specifieke vormen van geweld over mogelijke risico's van vervolgstappen

Is er binnen de school onvoldoende kennis aanwezig over de aanpak van specifieke vormen van geweld, zoals eengerelateerd geweld, huwelijksdwang, seksueel misbruik en vrouwelijke genitale verminking, vraag dan altijd advies aan Veilig Thuis over uw vervolgstappen. Dit advies is ook van belang om mogelijke veiligheidsrisico's van eventuele vervolgstappen zorgvuldig te kunnen afwegen.

Overweeg of u zelf de volgende stappen uit de meldcode wilt nemen (allereerst een gesprek met de leerling), of dat u deze in overleg overdraagt aan een deskundige collega. Mak afspraken op welke wijze u dan betrokken en/of geïnformeerd wordt. Hou met name de veiligheid en het vertrouwen van de leerling hierbij voor ogen.

Leg de uitkomsten van de collegiale consultatie en/of het gegeven advies vast in het leerlingendossier.

Stap 3: Gesprek met de leerling

Bespreek de signalen met de leerling.

Hebt u ondersteuning nodig bij het voorbereiden of het voeren van het gesprek met de leerling, raadpleeg dan een deskundige collega – bijvoorbeeld een interne vertrouwenspersoon of een lid van de ondersteuningsgroep vo- en/of Veilig Thuis.

- leg de leerling het doel uit van het gesprek;
- beschrijf de feiten die u hebt vastgesteld en de waarnemingen die u hebt gedaan;
- nodig de leerling uit om een reactie hierop te geven;
- kom pas na deze reactie zo nodig met een interpretatie van hetgeen u hebt gezien, gehoord en waargenomen. (In geval van vrouwelijke genitale verminking kunt u daarbij de 'Verklaring tegen meisjesbesnijdenis' gebruiken. [Meer informatie vindt u op de website van de Rijksoverheid¹](https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/kindermishandeling/meisjesbesnijdenis-tegengaan).)

Het doen van een melding zonder dat de signalen zijn besproken met de leerling is alleen mogelijk als:

- er concrete aanwijzingen zijn dat de veiligheid van de leerling, die van u zelf, of die van een ander in het geding is, of zou kunnen zijn;
- als u goede redenen hebt om te veronderstellen dat de leerling door dit gesprek het contact met u zal verbreken en dat de leerling daardoor niet voldoende meer kan worden beschermd tegen het mogelijk geweld.

Melding in de verwijfsindex risicojongeren

Overweeg bij het zetten van stap 3 of het noodzakelijk is om, gelet op de bedreiging van de ontwikkeling van de jeugdige(n), ook een melding te doen in de verwijfsindex risico-jongeren.

Een melding in de verwijfsindex is bedoeld om beroepskrachten die betrokken zijn bij 'risicojongeren' bij elkaar te brengen zodat ze hun interventies op elkaar af kunnen stemmen en niet langs elkaar heen werken. Een melding in de verwijfsindex is geen alternatief voor het doen van een melding van kindermishandeling bij Veilig Thuis. Ga daarom, ook als u besluit tot een melding in de verwijfsindex, door met stap 4 en 5 van de meldcode

¹ Verwijzing naar: <https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/kindermishandeling/meisjesbesnijdenis-tegengaan>

als uw vermoeden van kindermishandeling door het gesprek met de ouders en/of de jeugdige niet zijn weggenomen².

Stap 4: Weeg de aard en de ernst van het huiselijk geweld of de kindermishandeling en vraag in geval van twijfel altijd (opnieuw) advies aan Veilig Thuis.

Weeg op basis van de signalen, van het ingewonnen advies en van het gesprek met de leerling het risico op huiselijk geweld of kindermishandeling. Weeg eveneens de aard en de ernst van het huiselijk geweld of de kindermishandeling.

Raadpleeg in geval van twijfel altijd (opnieuw) Veilig Thuis. De medewerkers van Veilig Thuis bieden ondersteuning bij het wegen van het geweld en van de risico's op schade en zij kunnen adviseren over vervolgstappen.

Stap 5: Beslissen: zelf hulp organiseren of melden

Hulp organiseren en effecten volgen

Meent u, op basis van uw afweging in stap 4, dat u uw leerling en zijn gezin redelijkerwijs voldoende tegen het risico op huiselijk geweld of op kindermishandeling kunt beschermen:

- organiseer dan de noodzakelijke hulp;
- volg de effecten van deze hulp;
- doe alsnog een melding als er signalen zijn dat het huiselijk geweld of de kindermishandeling niet stopt of opnieuw begint.

Melden en bespreken met de leerling

Kunt u uw leerling niet voldoende tegen het risico op huiselijk geweld of op kindermishandeling beschermen of twijfelt u er aan of u voldoende bescherming hiertegen kunt bieden:

- meld uw vermoeden bij Veilig Thuis;
- sluit bij uw melding zoveel mogelijk aan bij feiten en gebeurtenissen en geef duidelijk aan indien de informatie die u meldt (ook) van anderen afkomstig is;
- overleg bij uw melding met Veilig Thuis wat u na de melding, binnen de grenzen van uw gebruikelijke werkzaamheden, zelf nog kunt doen om uw leerling en zijn gezinsleden tegen het risico op huiselijk geweld of op mishandeling te beschermen.

Besprek uw melding vooraf met uw leerling (vanaf 12 jaar) en of met de ouder (als de cliënt nog geen 12 jaar oud is)

- leg uit waarom u van plan bent een melding te gaan doen en wat het doel daarvan is;
- vraag de leerling uitdrukkelijk om een reactie;
- in geval van bezwaren van de leerling, overleg op welke wijze u tegemoet kunt komen aan deze bezwaren;
- is dat niet mogelijk, weeg de bezwaren dan af tegen de noodzaak om uw leerling of zijn gezinslid te beschermen tegen het geweld of de kindermishandeling. Betrek in uw afweging de aard en de ernst van het geweld en de noodzaak om de leerling of zijn gezinslid door het doen van een melding daartegen te beschermen;
- doe een melding indien naar uw oordeel de bescherming van de leerling of zijn gezinslid de doorslag moet geven.

² Voor meer informatie over de verwijzindex risicojongeren en het wettelijk meldrecht voor meldingen in de verwijzindex zie <https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/huiselijk-geweld/meldcode/toolkit-meldcode-huiselijk-geweld-en-kindermishandeling>

Van contacten met de leerling over de melding kunt u afzien:

- als er concrete aanwijzingen zijn dat de veiligheid van de leerling, die van u zelf, of die van een ander in het geding is, of zou kunnen zijn;
- als u goede redenen hebt om te veronderstellen dat de leerling daardoor het contact met u zal verbreken.

Artikel 3. Afwegingskader voor het onderwijs en leerplicht/RMC

De Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling is per 1 januari 2019 verbeterd en aangescherpt. De meldcode is een stappenplan waarin staat hoe hulpverleners kindermishandeling signaleren en melden. In dit afwegingskader staat opgenomen waarin de beslissing om al dan niet te melden bij Veilig Thuis ondersteund wordt en bovendien wordt de eigen hulpverlening hierin betrokken.

De figuur op blz. 5 toont de vijf stappen uit de Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling. Ter ondersteuning van de beslissingen in stap 5 is in stappen 4 en 5 een afwegingskader toegevoegd.

[Lees hier](#)³ het volledige afwegingskader dat is uitgewerkt voor het Onderwijs, inclusief leerplicht en RMC. De inhoud van dit afwegingskader maakt integraal onderdeel van deze meldcode uit.

³ Verwijzing naar: <https://drive.google.com/open?id=15nwTLojrPHLIZ8zDeSvYZFXkgWQzZWN>

Bijlage I

Wat te doen bij vermoedens van huiselijk geweld of kindermishandeling?
De essentie van deze meldcode op één A4.

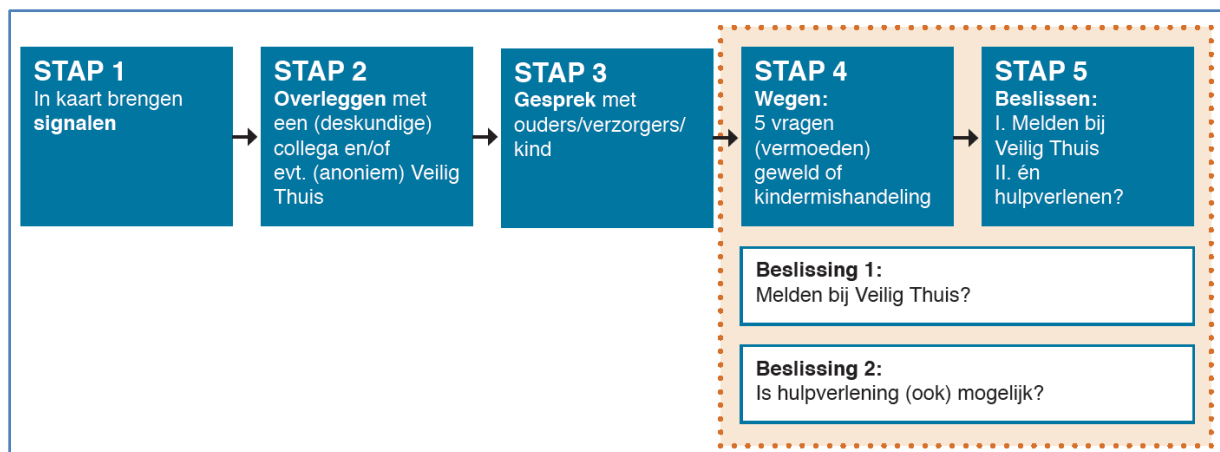

Via [dit korte filmpje](#) (2.37 min) leer je hoe je als professional kunt handelen bij vermoedens van huiselijk geweld en kindermishandeling.

Het is een hardnekkig en niet altijd zichtbaar probleem. Om te zorgen voor veiligheid en de juiste hulp is het belangrijk dat signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling goed in beeld zijn bij mensen die hier in hun werk zicht op hebben. De Meldcode helpt beroepskrachten bij hoe ze kunnen handelen bij vermoedens hiervan.

Er zijn vijf stappen beschreven in de meldcode welke hieronder schematisch worden weergegeven.

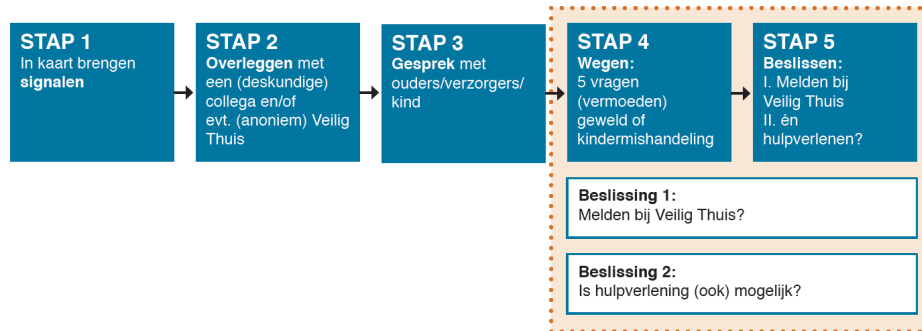

Meer info? Download de folder:

- [folder voor het PO](#)
- [folder voor het VO / MBO](#)

Bijlage II

Uitwerking van de vijf afwegingsvragen en beslissingen in stappen 4 en 5 van de meldcode Onderwijs en Leerplicht

1. Vermoeden wegen

Ik heb de stappen 1 t/m 3 van de Meldcode doorlopen en

A: op basis van deze doorlopen stappen is er geen actie nodig: dossier vastleggen en sluiten

B: ik heb een sterk vermoeden van huiselijk geweld en/of kindermishandeling

Het bevoegd gezag van mijn school is op de hoogte (in geval het vermoeden door schoolmedewerker wordt geconstateerd). Ga verder naar afweging 2.

2. Veiligheid

Op basis van de stappen 1 t/m 4 van de Meldcode schatten wij als school (functionarissen en bevoegd gezag)/leerplicht in dat er sprake is van acute en/of structurele onveiligheid:

A: NEE -> ga verder naar afweging 3

B: JA of twijfel -> direct (telefonisch) (anoniem) melding doen bij Veilig Thuis. De afwegingen hierna worden met Veilig Thuis doorlopen.

3. Hulp

Ben ik, of iemand anders in mijn school¹ of een ketenpartner² /ben ik als leerplichtambtenaar in staat om effectieve hulp te bieden of te organiseren en kan de dreiging voor mogelijk huiselijk geweld of kindermishandeling afgewend worden?

A: NEE -> melden bij Veilig Thuis, die binnen 5 werkdagen een besluit neemt en terugkoppelt naar de melder

B: JA -> ga verder met afweging 4

4. Hulp

Aanvaarden de betrokkenen de hulp zoals in afweging 3 is georganiseerd en zijn zij bereid zich actief in te zetten?

A: NEE -> melden bij Veilig Thuis

B: JA -> hulp in gang zetten, termijn afspreken waarop effect meetbaar of merkbaar moet zijn.

Zo concreet mogelijk maken en documenteren. Spreek af wie welke rol heeft en benoem casemanager. Spreek af welke taken alle betrokkenen en specifiek de casemanager heeft, zodat de verwachtingen voor iedereen helder zijn. Leg vast, voer uit en ga verder met afweging 5.

5. Resultaat

Leidt de hulp binnen de afgesproken termijn tot de afgesproken resultaten ten aanzien van de veiligheid, het welzijn en/of het herstel van de direct betrokkenen?

A: NEE -> melden bij Veilig Thuis

B: JA -> hulp afsluiten met vastgelegde afspraken over het monitoren³ van de veiligheid van alle betrokkenen.

Bijlage III

Verantwoordelijkheden van stg. Vrije Scholen Noord en Oost Nederland en alle onder deze stichting ressorterende scholen

Gelet op de Wet verplichte meldcode draagt het bevoegd gezag van VSNON er zorg voor dat:

- er binnen de organisatie een meldcode beschikbaar is die voldoet aan de eisen van de wet;
- er binnen de organisatie bekendheid wordt gegeven aan het doel en de inhoud van de meldcode;
- regelmatig trainingen en andere vormen van deskundigheidsbevordering worden aangeboden, zodat beroepskrachten voldoende kennis en vaardigheden ontwikkelen en ook op peil houden voor het signaleren van huiselijk geweld en kindermishandeling en voor het zetten van de stappen van de code;
- de meldcode wordt opgenomen in het inwerkprogramma van nieuwe medewerkers;
- er voldoende deskundigen beschikbaar zijn die de beroepskrachten kunnen ondersteunen bij het signaleren en het zetten van de stappen van de code;
- de meldcode aansluit op de werkprocessen binnen de organisatie;
- de werking van de meldcode regelmatig wordt geëvalueerd en dat zo nodig acties in gang worden gezet om de kennis over en het gebruik van de meldcode te bevorderen.

Bijlage IV

Verplichting tot overleg en aangifte seksuele misdrijven (artikel 3.39 WVO)

Artikel 3.39. Verplichting tot overleg en aangifte seksuele misdrijven

1 Indien het een bevoegd gezag bekend is geworden dat een persoon die voor zijn school met taken is belast, zich mogelijk schuldig maakt of heeft gemaakt aan een seksueel misdrijf als bedoeld in Titel XIV 'Seksuele misdrijven' van het Wetboek van Strafrecht of in het Tweede Boek, Titel XIV, van het Wetboek van Strafrecht BES jegens een minderjarige leerling van de school, treedt het bevoegd gezag onverwijld in overleg met de vertrouwensinspecteur, bedoeld in artikel 6 WOT.

2 Indien uit het overleg blijkt dat er sprake is van een redelijk vermoeden dat de betrokken persoon zich schuldig heeft gemaakt aan een misdrijf als bedoeld in het eerste lid, doet het bevoegd gezag onverwijld aangifte bij een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 127 juncto artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering of artikel 1 juncto artikel 184 van het Wetboek van Strafvordering BES. Voordat het bevoegd gezag aangifte doet, stelt het de ouders van de leerling en de betrokken persoon hiervan op de hoogte. Het bevoegd gezag stelt de vertrouwensinspecteur onverwijld in kennis van de aangifte.

3 Het personeelslid dat bekend is geworden dat een voor de school met taken belast persoon zich mogelijk schuldig maakt of heeft gemaakt aan een misdrijf als bedoeld in het eerste lid, stelt het bevoegd gezag daarvan onverwijld in kennis.